

Zbornik sudske prakse

Predmet T-865/16

**Fútbol Club Barcelona
protiv
Europske komisije**

Presuda Općeg suda (četvrto vijeće) od 26. veljače 2019.

„Državne potpore – Potpore koje su španjolska tijela dodijelila u korist određenih profesionalnih nogometnih klubova – Povlaštena stopa poreza na prihod koja se primjenjuje na klubove koji su ovlašteni koristiti status neprofitnog subjekta – Odluka kojom se potpora proglašava nespojivom s unutarnjim tržištem – Sloboda poslovnog nastana – Prednost”

1. *Potpore koje dodjeljuju države – Komisijino ispitivanje – Spojivost potpore s unutarnjim tržištem – Diskrecijska ovlast – Poštovanje usklađenosti između odredaba UFEU-a u području državnih potpora i drugih odredaba UFEU-a za funkcioniranje unutarnjeg tržišta – Službeni istražni postupak pokrenut u pogledu mjere koja može ugroziti slobodu poslovnog nastana – Obveza ispitivanja zasebne povrede slobode poslovnog nastana – Nepostojanje (Čl. 49. i 107. UFEU-a)*

(t. 29.-37.)

2. *Potpore koje dodjeljuju države – Pojam – Dodjela prednosti korisnicima – Nacionalna mjera kojom se pristup sustavu oporezivanja primjenjivom na neprofitne subjekte pridržava određenim profesionalnim nogometnim klubovima – Teret dokazivanja postojanja prednosti koji je na Komisiji – Ocjena s obzirom na različite sastavne dijelove navedenog sustava oporezivanja kao cjeline (Čl. 107. st. 1. UFEU-a)*

(t. 44.-67.)

3. *Potpore koje dodjeljuju države – Upravni postupak – Komisijine obveze – Savjesno i nepristrano ispitivanje – Uzimanje u obzir najpotpunijih i najvjerodostojnijih mogućih dokaza – Doseg obveze (Čl. 108. st. 2. UFEU-a)*

(t. 49., 69.)

Kratak prikaz

Presudom Fútbol Club Barcelona/Komisija (T-865/16), donesenom 26. veljače 2019., Opći sud poništio je Odluku Komisije (EU) 2016/2391 od 4. srpnja 2016. o državnoj potpori SA.29769 (2013/C) (ex 2013/NN) koju provodi Španjolska za određene nogometne klubove, uz obrazloženje da Komisija nije u dovoljnoj mjeri dokazala postojanje ekonomske prednosti dodijeljene korisnicima predmetne mjere.

Pobijana se odluka odnosila na španjolski zakon donesen 1990. koji je obvezivao svešpanjolske profesionalne sportske klubove da se preoblikuju u sportska dionička društva, osim profesionalnih sportskih klubova koji su u poreznim godinama prije donošenja tog zakona ostvarili pozitivan rezultat. Tužitelj, Fútbol Club Barcelona, i tri druga profesionalna nogometna kluba koji su ulazili u područje te iznimke odlučili su se stoga nastaviti poslovati u obliku neprofitnih pravnih osoba te se po toj osnovi na njih primjenjivala posebna stopa oporezivanja njihovih prihoda. Budući da je ta posebna stopa oporezivanja ostala do 2016. niža od stope koja se primjenjivala na sportska dionička društva, Komisija je u pobijanoj odluci smatrala da je zbog uvođenja potpore u obliku povlaštene stope poreza na dobit za četiri dotična kluba taj propis činio nezakonit i nespojiv program potpora te je naložila Kraljevini Španjolskoj da ga okonča i povрати pojedinačne potpore isplaćene korisnicima navedenog programa.

U svojoj je presudi Opći sud prije svega odbio tužbeni razlog koji se temeljio na povredi članka 49. UFEU-a jer je prema tužiteljevu stajalištu Komisija trebala utvrditi da je obvezivanje profesionalnih sportskih klubova da se preoblikuju u sportska dionička društva protivna navedenom članku. U tom je pogledu Opći sud podsjetio da u okviru otvorenog postupka u području državnih potpora, osim hipoteze da nespojivost predmetne mjere potpore proizlazi iz povrede članka 49. UFEU-a, Komisija nema nadležnost utvrditi da postoji zasebna povreda članka 49. UFEU-a i izvesti pravne zaključke koji iz toga proizlaze.

Potom je Opći sud ispitao tužbeni razlog koji se temeljio na pogreškama koje je Komisija navodno počinila prilikom ispitivanja prednosti koja je propisom dodijeljena četirima dotičnim klubovima. Nakon što je podsjetio da Komisija ima obvezu sveobuhvatno razmotriti složene mjere kako bi utvrdila dodjeljuje li se njima poduzetnicima korisnicima ekonomska prednost koju oni ne bi ostvarili u uobičajenim tržišnim uvjetima, Opći sud pojasnio je da je tako i u slučaju kada se razmatra program potpora. U tom pogledu, iako se, u slučaju programa potpora, Komisija može ograničiti na ispitivanje općih i apstraktnih obilježja predmetnog programa, a da nije dužna ispitati sve pojedinačne slučajeve primjene, kako bi provjerila sadržava li elemente potpore, to ispitivanje mora, međutim, obuhvaćati i ispitivanje različitih posljedica predmetnog programa, i povoljnih i nepovoljnih za njegove korisnike, kada nedvosmislenost navodne prednosti proizlazi iz samih obilježja programa.

Budući da se nacionalni propis, na koji se odnosi pobijana odluka, svodi na ograničavanje, u sektoru španjolskog profesionalnog sporta, osobnog područja primjene sustava oporezivanja neprofitnih subjekata, Opći sud je tako ispitao je li Komisija u pobijanoj odluci u dovoljnoj mjeri obrazložila da je sustav oporezivanja neprofitnih subjekata u cjelini takve naravi da stavlja svoje korisnike u povoljniji položaj nego da su morali poslovati u obliku sportskih dioničkih društava. No, Opći sud je smatrao da to nije bio slučaj. Naime, nakon što je naglasio da je u vrijeme donošenja pobijane odluke Komisija imala dokaze koji su upućivali na posebnost sustava oporezivanja neprofitnih subjekata glede ograničavanja poreznog odbitka za ponovno ulaganje neočekivane dobiti na manje povoljnu razinu nego za sportska dionička društva, Opći sud je smatrao da se na temelju argumenata koja je Komisija iznijela ne može isključiti činjenica da

manje tih mogućnosti poreznog odbitka u sustavu oporezivanja neprofitnih subjekata kompenzira prednost dobivenu od niže nominalne porezne stope kojom se ti subjekti koriste. Budući da Komisija nije u dovoljnoj mjeri dokazala da je spornom mjerom dodijeljena prednost njezinim korisnicima, Opći sud je utvrdio povredu članka 107. stavka 1. UFEU-a i poništio pobijanu odluku.